

Prediker 4: 7-12

'Een drievoudig snoer wordt niet snel gebroken'. Een bekend vers. Regelmatig wordt het gebruikt in huwelijksdiensten. Man en vrouw zijn samen een tweevoudig snoer en als derde snoer is dan de Here God of de Here Jezus de samenbindende factor.

Als u zojuist met mij hebt meegelezen dan zult u wel gemerkt hebben dat het bijbelgedeelte zelf, helemaal die uitleg er niet aan geeft. Het gaat hier niet over God als samenbindende factor en het gaat ook niet over het huwelijk. Daarmee wil ik niet zeggen dat je het beeld van het drievoudig snoer niet voor het huwelijk mag gebruiken. Ik heb dat zelf ook regelmatig gedaan, maar eerlijk gezegd ga je dan wel een beetje vrij met de tekst om.

Waar gaat het in dit gedeelte om? Prediker laat zien in deze pericoop dat wij als mensen elkaar nodig hebben.

In het begin van z'n boek had Prediker al gezien dat het ijdelheid is dat een mens bij z'n sterven alles moet nalaten aan z'n erfgenamen. In 2:18 zei Prediker: *ik haatte ook al mijn zwoegen waarmee ik zwoegde onder de zon, zwoegen dat zou moeten overlaten aan de mens die er na mij zijn zal. Want wie weet of die wijs zal zijn of dwaas?* Hier gaat het nog om iemand die in ieder geval nog een erfgenaam heeft. Maar de kans dat die erfgenaam de erfenis verkwist is reëel. Maar nu, in hoofdstuk 4, heeft hij het over een mens die zich aftobt en die bij wijze van spreken dag en nacht ploetert om meer en meer bezit te verwerven, maar al dat bezit kan hij straks aan niemand nalaten. En toch wordt het oog van deze mens niet verzadigd van rijkdom. Z'n hele leven is hij druk in de weer om z'n bezit te vergroten. Prediker ziet de man rijker en rijker worden, maar zonder er zelf van te genieten, pot hij het alleen maar op. Z'n oog wordt niet verzadigd van rijkdom. Hij wil alleen maar meer en meer. Maar waarom zou je dat doen, voor wie? Het is al afschuwelijk als je nazaten je erfenis verkwanselen, maar het is nog veel erger als er helemaal geen nazaten zijn. Geen kinderen, geen broer. Waar ploeter je dan voor? Wat heb je d'r aan? Prediker kan maar één conclusie trekken: ijdel...lucht en leegte.

En vanuit dit onderwerp gaat Prediker verder in op het alleen zijn in z'n algemeenheid. Het beeld dat hij schets gaat over iemand die op reis is in een eenzaam gebied en daarbij beschrijft hij dan drie situaties. Stel nu dat je onderweg bent en je komt te struikelen. Dat is een drama als je alleen bent, maar als je samen bent dan helpt de ander je overeind en eventueel ondertsteunt hij je. Je moet er niet aan denken dat je 'in the middle of nowhere' alleen onderuit gaat. Bij het tweede voorbeeld gaat het nog steeds om iemand die op reis is

in een eenzaam gebied. Het gaat dus niet zo zeer om een getrouwd stelletje die elkaar lekker warm houdt in bed, maar het gaat nog steeds om die twee reizigers. De nachten in het midden oosten kunnen behoorlijk koud zijn. Wie in z'n eentje onderweg is en in de buitenlucht moet overnachten kan het flink koud hebben. Maar als je samen onderweg bent, en je moet in de open lucht overnachten, dan ga je tegen elkaar aan liggen, en dan houdt je elkaar warm.

Ook bij het derde voorbeeld gaat het over die twee mensen die onderweg zijn. Stel je nu eens voor dat je tijdens je reis overvallen wordt. Je wordt overweldigd door struikrovers. Ook dan geldt dat je veel beter samen kunt zijn dan alleen. En dan zegt de tekst, maar als je met z'n drietjes bent, dan hebben die rovers helemaal geen schijn van kans. Een drievoudig snoer wordt niet snel gebroken.

Met deze voorbeelden wil Prediker benadrukken dat wij als mensen elkaar nodig hebben. En in die zin is het ook zeker op het huwelijk van toepassing, maar niet alleen op het huwelijk. God heeft ons geschapen als relationele wezens. Het is niet goed dat de mens alleen is. En het is ook daarom, dat God ons als broers en zussen in het geloof aan elkaar geeft. Wat Prediker letterlijk schetst is figuurlijk ook op de gemeente van toepassing. Ook wij kunnen struikelen in ons geloofsleven. We kunnen fouten maken, we kunnen zondigen, en hoe belangrijk is het dan dat er broers en zussen zijn die ons weer overeind helpen. Die ons helpen om de geloofsbenen er weer onder te zetten.

Ook wij kunnen het tijdens onze levensreis ijs en ijs koud krijgen. Je voelt je alleen, je geloof staat op een laag pitje en je vraagt je af waar je eerste liefde en enthousiasme is gebleven. Ook dan heb je mensen om je heen nodig die je geestelijk opwarmen.

En tenslotte, die struikrovers. Ook wij kunnen met strijd te maken hebben. Bij het Leger des Heils zei men tegen pasbekeerden: welkom in de strijd. Wie gaat geloven in Jezus wordt tegelijkertijd een tegenstander van de duivel. Gods tegenstander is er veel aan gelegen dat we vallen, dat we onze bestemming missen en niet naar Gods bedoelingen leven. En hoe belangrijk is het dan niet dat je medestanders hebt. Twee of drie is al genoeg. Dan al is Jezus in het midden. Maar nog mooier als we, zoals vanavond een twintigvoudig snoer vormen. Broers en zussen, elkaar overeind helpend als we struikelen, elkaar warmhoudend als ons geloof op een laag pitje is komen te staan, voor elkaar biddend om de tegenstander te weerstaan. Ps. 133 zegt het mooi: Ziet toch hoe goed, hoe lieflijk is't dan zonen van het zelfde huis als broeders samenwonen..... daar woont Hijzelf, daar wordt Zijn heil verkregen. Het leven tot in eeuwigheid. AMEN